

UBIKACIJA POSJEDA BENEDIKTINSKOGA SAMOSTANA SVETOGA JURJA KOPRIVSKOGA IZ OBROVCA

IVNA ANZULOVIĆ
Zavod za povijesne znanosti HAZU u Zadru

UDK: 949.713:282
Izvorni znanstveni članak

Primljeno: 1991-11-05

U ovom radu autorica, koristeći se izvornom arhivskom gradom, ubicira dva posjeda benediktinskoga samostana Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca. Također rješava zašto su neki pisci ubicirali samostan Sv. Jurja Koprivskog i u Ražanac. Da bi mogla ubicirati posjede tj. sela u kojima su se posjedi nalazili ubicira i granice susjednih sela i tako unosi više svjetla u srednjovjekovnu toponimiju, posebice u okolici Benkovca.

Posjedi benediktinskoga samostana Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca u cjelovitosti nisu poznati, niti su nam poznati posjedi iz njegove bliže okolice, a ono što ćemo u ovom radu iznijeti vjerojatno je manji dio posjeda.

Nalazeći se na području koje svojim zemljopisnim osobinama ne uključuje intenzivniju primjenu poljodjelstva, nego stočarstva, ovaj samostan, da bi zadovoljio svoje gospodarske potrebe, imao je svoje posjede i na području današnjih Ravnih kotara.

Na tom području poznata su nam dva samostanska posjeda, koja ćemo ovdje pokušati ubicirati. To je posjed u današnjem ražanačkom polju, u nekadašnjem selu Brus, i posjed u Kuli Atlagića, u tadašnjem selu "palatium" ili "palatium abatis" ili "opachia polaca".

Dosadašnja mišljenja o osnutku i ubikaciji samostana iznio je Ivan Ostojić.¹ Posebice je bila problematična ubikacija samostana, koja nije bila jedinstvena: tako su ga neki ubicirali i u Ražanac na lokalitet Opatija.² Ostojić drži da je tu mogao biti posjed kakve obližnje opatije.³ Lokalitet Opatija zaista je bio posjed opatije i to Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca. Pretpostavljamo da su posjedi koje je samostan ovdje posjedovao naveli neke pisce da Sv. Jurja Koprivskoga smjeste u ražanačko polje.

Podaci o posjedima Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca u ražanačkom polju poznati su nam iz 17. stoljeća, kad se samostan nalazio u komendi. Sačuvana

1 Ivan OSTOJIĆ, *Benediktinci u Hrvatskoj*, II, Split 1964., 104-107.

2 *Isto*, 105.

3 *Isto*, 105, *bilj.* 15

je kopija dokumenta iz 1619. god. gdje je zabilježena parnica koja se vodila između ninskog biskupa Blaža Mandevića i opata samostana Sv. Jurja Koprivskoga zbog desetine posjeda opatije koji se nalazio u selu Brus na lokalitetu zvanom "colaschina".⁴

Ražanac danas obuhvaća znatno veće područje nego što je to bilo u srednjem vijeku. Njegove granice sačuvane su nam iz 1489. godine: "de siroco villa Chiacauci de traversa mare de borea villa Brus de quirina villa Poduersie".⁵

Ražanac, prema tome, ubiciramo na prostor oko crkve Sv. Andrije, jer mu je s jugoistoka selo Čakavci, a njih ubiciramo od lokaliteta Grljevci,⁶ uključujući i taj lokalitet, pa prostor prema jugoistoku. Od sjeveroistoka je more, a sjeverozapadno je selo Brus, kojem se ime također sačuvalo u ražanačkom polju, na lokalitetu Brusi sjeverozapadno od Jankovića drage. Od jugozapada je Podvršje, selo koje se i danas nalazi na kosi jugozapadno od ražanačkog polja.

Držimo da se u toponimu Brusi sačuvalo ime sela koje je obuhvaćalo veće područje nego što je to današnji lokalitet, pa bismo selo ubicirali jugozapadno od ceste Podvršje - Ražanac do Plemića polja. Osim što nam se sačuvalo podatak da je samostan imao posjed u selu Brus na lokalitetu "colaschina", imamo i nacrt posjeda samostana, za koji se navodi daje to privilegij Sv. Jurja "in Copernizze" zvani Opatija.⁷ Iz nacrta vidimo da je posjed s jugoistočne strane omeđen cestom koja spaja Podvršje - Ražanac. Jugozapadno je potok Jaruga. Od sjeveroistoka su sjedišta opatije. Pretpostavljamo da su se nalazila pri vrhu polja na prisojnoj strani kose. Danas se od njih ne vide nikakvi ostaci. "Sedili del abbazia" na spomenutom nacrtu u latinskim dokumentima zove se "sedes" ili "sedile abbaciae"; to je mjesto koje je udaljeno od opatijske crkve, a u kojem su boravili monasi ili opat, kad bi morali napustiti opatiju.⁸ Možda su ova

---

4 Historijski arhiv u Zadru (HAZd), *Spisi mletačkog fiskalnog savjetnika*, sv. VIII, 1. 29-32. Kako se ovaj posjed nalazio na području Ninske biskupije, ninski biskup B. Mandević zahtijevao je čak i silom desetinu s vinograda, kojega je opat dao posaditi na položaju "collaschina". U parnici su svjedočila četiri kolona iz sela Ražanca, jedan od njih naveo je da su ubirači desetine navalili na njih kao da su oni Turci. Benediktinski samostani dobivali su i povlastice koje su ograničavale vlast biskupa, jedna od njih je da biskup nije smio zahtijevati desetinu od neobrađene zemlje koju su monasi iskrčili i posadili. Vjerojatno je i ovaj samostan imao tu povlasticu. I. OSTOJIĆ, *isto*, sv I, 121.

5 Ražanac se tada nalazio u novigradskom distriktu (villa Rasanzi Districtus Novegradi). HAZd, *Miscellanea*, sv. VIII, E, 53-54.

6 Lokalitet Grljevac pripadao je selu Čakavci. 1545. godine prodaje se zemlja u selu "Chiachafci loco dicto gerglieuac". HAZd, *Spisi zadarskih bilježnika*, Petrus Bassanus, B I/IV, od 8. I. 1545.

7 HAZd, *Spisi mletačkog fiskalnog savjetnika*, sv. VIII, 1, 20.

sjedišta bila i nastambe kolona. Ako su tu zaista živjeli monasi, razlozi njihova preseljenja mogli su biti različiti: ili su tu boravili zbog posjeda ili možemo pretpostaviti da je uzrok njihova preseljenja na ovo mjesto bilo zauzimanje Obrovca od strane Osmanlija godine 1527. Sa sjeverozapadne strane je voda zvana Lupoglavci.⁹ Nismo mogli utvrditi da li toponim i danas postoji; pretpostavljamo da bi položaj odgovarao današnjoj Jankovića dragi. Veći dio posjeda označen je kao vinogradi i oranice, a pripadali su opatu. Nešto manji dio oranica, vinograda i krčevina posjedovala je obitelj Girardi.¹⁰ U sredini je omeđen znatno manji prostor koji se zove "Colaschina"; to je dio posjeda zbog kojeg je vodena parnica, na kojem je opat dao posaditi vinograd, a prema položaju odgovara današnjoj Glavčini, gomili koja se sastoji od obrađena kamenja i ulomaka rimskih tegula. Najvjerojatnije su to ostaci rimske *villae rusticae*, kojoj je položaj možda imao kontinuitet naseljenosti i u srednjem vijeku. Posjed Sv. Jurja Koprivskoga u ražanačkom polju zove se Opatija, ali se danas tim imenom zove samo jugoistočni dio nekadašnjeg posjeda, koji se nalazi stotinjak metara zapadno od ceste Podvršje - Ražanac. Frane Bulić donosi podatak da se na predjelu koji se zove Opatija nalaze ruševine za koje stanovništvo kaže da pripadaju samostanu.¹¹ Danas na samom lokalitetu Opatija nema nikakvih ruševina, pa bismo mogli pretpostaviti da su se ruševine mogle vidjeti na položaju današnje Glavčine, gdje se i danas nalaze ostaci zidova.

Drugi posjed nalazio se u srednjovjekovnom selu "palatium". U srednjovjekovnim dokumentima istodobno se u zadarskom kraju pojavljuju sela s imenom "palatium", ali i sa svojim srednjovjekovnim granicama, koje nam omogućuju njihovu ubikaciju. Jedno od njih je današnje selo Polača, a drugo je selo u kojem je bio posjed samostana Sv. Jurja Koprivskoga.¹²

8 I. OSTOJIĆ, *isto*, sv. I, 93.

9 Lupoglavac je čest toponim. U zadarskom kraju imamo još jedan na granici Novigrada i Pridrage, i tim se imenom zove područje i bunar. Nedaleko ovog Lupoglavca je rt Ljubović. Napominjemo radi usporedbe i kao zanimljivost, da se Lupoglavci iz ražanačkog polja nalaze u okolici gradine i tvrđave Ljubljana, a isto tako Veliki i Mali Lipoglav nalaze se u blizini Ljubljane u Sloveniji, pa bi se možda ti toponimi mogli dovesti u svezu.

10 *Bianchi* navodi da je zadarska plemićka obitelj *Girardini* posjedovala selo Ražanac. C. F. *BIANCHI, Zara cristiana*, II, Zadar 1879., 279.

11 Frane *BULIĆ*, Još nešto o predhistiričkim predmetima opisanim u prošlom broju ovogodišnjeg *Bullettina, Bullettino di archeologia e storia dalmata*, X, Split 1887., 29-30.

12 Selo "palatium" u kojem se nalazio posjed samostana S. Jurja Koprivskog do sada se poistovjećivalo s današnjom Polačom u biogradskom zaleđu, koja se u dokumentima također navodi kao "palatium". Tako Stjepan Antoljak drži da je Dobručavac kod današnje Polače. S. *ANTOLJAK*, Izumiranje i nestanak hrvatskog plemstva, *Radovi instituta JAZU*, 9, Zadar 1962., 64 u bilješci 100. Isto navodi i Josip Lučić, ali ne donosi izvor. J. *LUČIĆ*, O vezama Ravnih kotara s prekovlebitskim područjem u srednjem vijeku, *Benkovački kraj*

Granice današnje Polače, "palatium" iz 1392. god. jesu: "de borea est villa uocata Bicina de trausera est villa uocata craschieuichii de siroco est villa uocata Jagodnum de quirina est villa uocata Blachiani,¹³ ili također iz 1392. godine: "de borea est villa uocata Bicina de traversa est villa uocata Verpiglane de siroco est villa uocata Jagodna de quirina est quondam mons uocatum petrim".¹⁴

Iz navedenih granica vidimo da je to selo "palatium" današnja Polača, kojoj se i danas od sjeverozapada nalazi Bičina, od sjeveroistoka Rašević sa zaselkom Vrpljani, od jugoistoka je Jagodnja i od jugozapada brdo Petrim, kojem se je u blizini nalazilo selo Blaćani.

Drugo selo "palatium" koje se spominje u dokumentima danas ne postoji, ali ćemo ga uz pomoć srednjovjekovnih dokumenata pokušati ubicirati i odrediti pripadnost sela kao posjeda i time objasniti postanak njegova imena. Granice sela "palatium" u kojem se nalazio posjed samostana Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca nisu nam poznate, ali su nam poznate granice sela u kojima se "palatium" navodi kao jedna od granica. To su sela Mogorova dubrava i Dobručevas, čijom ćemo ubikacijom dobiti položaj sela "palatium".

Tako su granice Mogorove dubrave iz 1393. godine: "de borea est villa uocata chisina partem et partem villa uocata verpiglane de siroco est villa uocata podbrisane de traversa est villa uocata Boischie partem et partem villa uocata palatium et villa uocata dobruchieuas de quirina est villa uocata Sapolsane".¹⁵ Granice Dobručevasi ("dobruchievas") iz 1389. godine jesu: "de siroco est villa uocata volcovichii de quirina est villa uocata Jarane de borea est villa uocata palatium abatis de traversa est nemus uocatum Cuclebrdo".¹⁶

Selo "chisina" koje je sjeverozapadno od Mogorove dubrave lako ubiciramo sjeveroistočno od Raševića, jer se oko petsto metara sjeveroistočno od ceste Nadin - Benkovac nalazi bunar Kisina u čijem nam se imenu sačuvalo ime nekadašnjeg sela "chisina". To je dio sjeverozapadne granice Mogorove dubrave, a drugi dio je selo Vrpljani, kojeg položaj danas pokriva selo Rašević svojim jugoistočnim dijelom gdje se i nalazi položaj ili zaselak Vrpljani, a nešto južnije izvor Vrp. Sjeveroistočno je selo Bojišće, koje se prvi put spominje sa crkvom Sv. Petra 1184. godine, a ona se i danas nalazi u Kuli Atlagića.¹⁷ Petar

---

kroz vjekove, Zbornik I Benkovac 1987., 105.

13 Naučna biblioteka u Zadru (NBZd), *Rukopisi*, (Ms. 849), bilježnik Articutius de Riuignano, 1389.-1396., 15-16.

14 Isto, 53

15 Isto, 38

16 HAZd, *Spisi zadarskih bilježnika, Articutius de Riuignano*, B II, od 1. VIII. 1392.

Skok navodi da je imenom Bojište zovu njive kod Kule Atlagića, a bunar kod njih Opatija.¹⁸ Na specijalnoj karti istočno od crkve Sv. Nikole u kuli Atlagića nalazimo bunar koji se zove Bojište. Da li se tako zovu i njive u okolici bunara i da li je to možda bunar Opatija nije nam poznato, jer to nismo mogli provjeriti na terenu. Sjeveroistočno od crkve Sv. Petra, između zaseoka Lončari i Alavanje, u pravcu sjeveroistoka, proteže se Bojička draga, u čijem nam se imenu također sačuvalo ime sela Bojišća. Na osnovu svega iznesenog Bojišće bismo ubicirali u Kulu Atlagića na prostor oko crkve Sv. Petra i Bojičke drage, s tim da se selo svojim duljim dijelom protezalo u pravcu jugozapad - sjeveroistok, otprilike od Kličevica jaruge ili Matice¹⁹ do dijela Kuklja. Do Bojišća je selo "palatium", selo koje tražimo, a do njega je "dobruchievas", kojoj su nam granice također poznate. Od jugoistoka su "podbrisanje", kojeg nam točan položaj nije poznat, a jugozapadno je selo "Salposane", današnje Zapužane.²⁰

Granice Dobručevasi od jugoistoka jesu "volcouicii",²¹ koje ubiciramo u današnji Buković. Od jugozapada je selo Jarani. koje Stjepan Antoljak ubicira u blizini Dobručevasi i pod Kličevcem.²² Branimir Gušić drži da su Jarani

-
- 17 Te je godine ninski biskup Matej viteškom redu predao crkvu Sv. Petra u Bojišću zajedno s posjedima u Polači. Možda se to odnosi na našu palatium. Ostojić, isto sv II, str. 107. Crkvu Sv. Petra Ivo Petricioli stavlja u srednjovjekovno selo Tihlići, što nije točno, jer se crkva više puta spominje kao crkva sela Bojišće. I. PETRICIOLI, Spomenici romaničke i gotičke arhitekture u benkovačkom kraju, *Benkovački kraj kroz vjekove*, Zbornik I, Benkovac 1987., 114. Stanko BAČIĆ, *Perušić, Župa Marijina uznesenja u Zadarskoj nadbiskupiji*, Split 1989., 24
- 18 Petar SKOK, Prilozi k ispitivanju srpsko - hrvatskih imena, *Rad JAZU*, 224, Zagreb 1921., 105-106. U ostavštini Luke Jelića zabilježena je "Opatija od Obisetja" i "Opatija od Obruća", koju on pripisuje Bojištu. I. OSTOJIĆ, isto sv II, 107, bilj. 4. Selo s istim imenom donosi popis mjesta Ninske biskupije iz 1449. godine, to je selo Oppattia od Obisetga. Kako popis donosi i ime sela Bojišća "Bogischia S. Matej i S. Petar", držimo da selo s imenom Oppattia od Obisetgia nije pripadalo Bojišću, već je bilo posebno selo. S. BAČIĆ, isto.
- 19 Na karti iz 1914. godine Kličevica jaruga je označena kao Matica. HAZd, *Geografske i topografske karte*, broj 53/11.
- 20 Za Zapužane Živko Bjelanović navodi da im je u osnovi antroponim (nadimak Zapuž iz Krnjeuva), međutim vidimo da se ime sela javlja u srednjem vijeku, pa je nadimak mogao nastati i od toponima. Ž. BJELANOVIĆ, Toponimija Benkovačkog kraja kao ogledalo njegove prošlosti, *Benkovački kraj kroz vjekove*, Zbornik, I, Benkovac 1987. 174. Isto, Obiteljski nadimci u sjevernoj Dalmaciji, Onomastica jugoslavica, vol. 8. Zagreb 1979. str. 78.
- 21 U imenu sela *volcouicii* još je vokalno *l* koje će kasnije dati *u*, pa će ime sela biti Vukovići. U popisu mjesta Ninske biskupije iz 1449., godine navode se dva sela Vukovića, i to kao *Vuchouich S. Vid i Vuchouich*. Za selo Vuchouich S. Vid Bačić drži da je današnji Buković kod Benkovca. Kako se volcouicii tj. Vukovići nalaze s jugoistočne strane Dobručevasi zaista ih možemo ubicirati u današnji Buković. BAČIĆ, isto, 24, 114 115.
- 22 S. ANTOLJAK, *nav. dj. 78, bilj. 331.*

zapadno od Biljana i čudno mu je utkuda ih Antoljak stavlja kod Kličevca.²³ Međutim, u dokumentima kojima se koristio Antoljak stoji "villa Jarani sub cliceuac".²⁴ Iz isprave iz 1312. godine vidimo da su Jarani²⁵ u Lučkoj županiji i da su dosežali do crkve Sv. Mihovila. Držimo da je to vjerojatno crkva u Miranjima, a ne zapadno od Biljana, kako navodi Gušić.²⁶ Sa sjeverozapadne strane je selo "palatium abatis". To je isto ono selo koje je dio sjeveroistočne granice Mogorove dubrave, a nalazilo se između Bojišća i Dobručevasi. Ime sela "palatium abatis", točnije ono "abatis", otkriva nam da se tu nalazila gospodarska zgrada i posjed koji je pripadao nekoj opatiji, po čemu je selo dobilo ime. Od sjeveroistoka je gaj "Cuclebrdo". To je današnji Kukulj, koji se proteže između Kule Atlagića i Benkovca, s jedne strane, i Karina i Popovića, s druge. Time smo dobili granice Dobručevasi, koju ubiciramo u današnje Benkovačko selo. Sad kad smo ubicirali "palatium", "palatium abatis", odredit ćemo kojoj je opatiji pripadalo selo. To doznajemo iz dokumenata u kojima su nam također određene granice Mogorove dubrave iz 1393. godine: "de borea est villa uocata Chisina de traversa est rivus per quam fluvit aqua partem et partem possident monasterium sancti georgi de copriva de siroco est villa uocata podbrisane de quirina est possident illi genere Virevich partem et petioni illi de genere Subichi."²⁷

Sa sjeveroistočne strane dio granice čini potok. To je današnja Kličevica jaruga ili Matica i odgovara položaju Bojišća, tj. granici iz netom navedenih dokumenata. Drugi dio te granice je posjed samostana Sv. Jurja Koprivskoga, koji ubiciramo na isto mjesto gdje smo ubicirali "palatium" i "palatium abatis". Osim latinskih imena za to selo sačuvalo nam se i ime sela na hrvatskom jeziku, a to je "opachia polača" (districtus castris Ostrovice) za koje se navodi da se nalazilo između sela Dobručavasi ("Dobruchiauas") i sela Miretići (miretichi).²⁸

23 Branimur GUŠIĆ, Starohrvatsko naselje Ravnih kotara, *Radovi Instituta JAZU*, 18, Zadar 1971., 182.

24 HAZd, *Spisi zadarskih bilježnika, Petrus Dragano*, B III, IV/6, od 2. VIII. 1483.

25 T. SMIČIKLAS, *CD*, VIII, 309. Selo bismo možda mogli ubicirati na područje današnjeg Šopota ili barem na jedan dio sela. Možda se ime sačuvalo i u imenima dijela naselja Jaružani i Podjaružani, a koji su dio naselja Zapužani. U popisu stanovništva iz 1880.-1890. i 1948. godine su odvojeno iskazani. Njihov položaj nam nije poznat. Mirko KORENČIĆ, *Naselje i stanovništvo SR Hrvatske (1857-1971)*, *Djela JAZU*, knjiga 54, Zagreb 1979.

26 B. GUŠIĆ, *isto*, I. *PETRICIOLI, isto*, 118.

27 HBZd, *Rukopisi*, (Ms. 894), *Articutius de Riugnano*, 1393., 56.

28 HAZd, *Spisi zadarskih bilježnika, Nicolaus de Benedicti* 1433.-1469., B II, IV/1, 3. Možda je selo "opachia polaca" isto što i *Oppa Ottia* od Obisetgia iz popisa mjesta Ninske biskupije 1449. godine. Stanko BAČIĆ, *isto*. Položaj Miretića ne možemo utvrditi, vidimo da su se nalazili u blizini Opače polače, vjerojatno negdje s njezine jugoistočne strane. Selo Miretići

Polača je čest toponim, ili samostojan ili u složenicama s pridjevskom odrednicom kao: Pollazza Damianouicha,²⁹ Morlach Polazza (danas Morpolača), Berchiazina Polazza,³⁰ Opachia polača itd.

Toponimijski pridjev opaći ili opaća je također čest, kao što je Opaće selo u Podstrani (danas Staro selo), zabilježeno 1461., a latinski Villa abatis,³¹ pa zatim Naopaća polje,³² Opaće selo, Opaća sela, Opaćje polje na Murteru, Opaće drage na Pašmanu.³³

Današnje selo Kula Atlagića nalazi se na području na kojem se nekad nalazilo više manjih sela, a to su sela Tihlići,³⁴ Bojišće i Opaća polača, koje je bilo posjed samostana Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca. Tihlići i Bojišće ostavili su tragove osim u dokumentima u kojima se navode najčešće kao sela u kojima se prodaju ili kupuju zemlje, (kojom prilikom se najčešće spominju imena Karinjana, Šubića, Lapčana, Mogorovića) i u materijalnoj kulturi, i još živoj toponimiji. Nije nam poznato da li na području koje je obuhvaćala Opaća polača ima materijalnih ili toponimijskih ostataka, jer rekognosciranje terena nismo mogli obaviti zbog ratnih prilika.

Samostan Sv. Jurja Koprivskoga iz Obrovca ostao je bez monaha i dospio pod komendu prije dolaska Osmanlija.³⁵ Prihodi opatije do osmanlijskog vremena iznosili su sedamdeset forinti, a kasnije su se smanjivali. Posjedi su davani u komendu domaćem kleru, a posljedni opat u komendi bio je Ivan Fini 1778. godine. Nakon toga posjedi su pripali menzi Ninske biskupije.³⁶

Na kraju želimo istaknuti, da smo u radu nastojali na temelju izvornih podataka odrediti položaj dvaju posjeda benediktinskoga samostana Sv. Jurja Koprivskoga. Kako nismo mogli provjeriti sve izvorne podatke na terenu,

---

spominje se i 1903. godine: "villa miretichi in lica contado d'Ostrovica", u kojoj posjeduje zemlju Pavao pokojnog Ratka iz Miretića i Pavao pokojnog Radmana iz Obrovca. NBZd, *Rukopisi*, (Ms. 461.), G. Ferrante, "Regesti dell'Archivio notariale di Zara", sv. I, bilježnik Vannes Bernordi de Firmo, od 7. VIII. 1403.

29 S. BAČIĆ, *isto*.

30 Vladimir DESNICA, *Istorija Kotarskih uskoka*, I, Beograd 1950., 307.

31 Perislav PETRIĆ, Toponomija Podstrane, *Čakavska rič*, 2, Split 1990., 35, 37.

32 P. ŠIMUNOVIĆ, *Istočnojadranska toponomija*, Split 1986., 227, 228.

33 P. SKOK, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, Zagreb 1972., 559, s. v. opat.

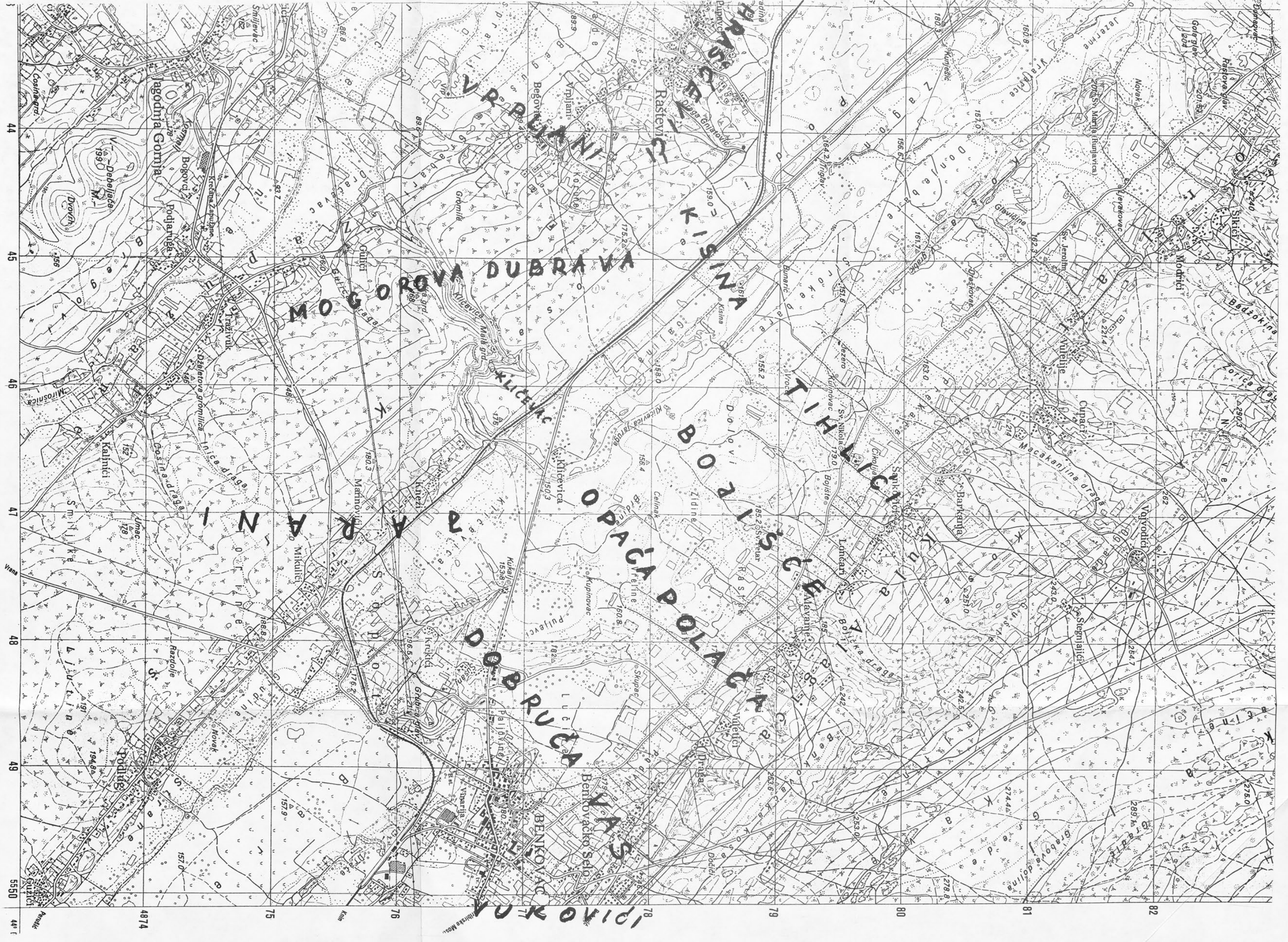
34 Granice sela Tihlići (Tichlich) iz 1393. godine jesu: de borea est villa uocata moele de traversa est villa uocata Cucle berdo de siroco est villa uocata biscofci de quirina est villa uocata Cernil. NBZd, *Rukopisi* (Ms. 849), 51.

35 I. OSTOJJIĆ, Turska najezda i benediktinski samostani u našim stranama, *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 13, Split 1961, 140.

36 I. OSTOJJIĆ, *Benediktinci u Hrvatskoj*, II, Split 1964., 105.

svjesni smo da postoji mogućnost pojave još nekih novih podataka koji će nam nadopuniti, potvrditi ili osporiti naše tvrdnje.

MOGOROVA DUBRAVA

VUKOVICA

BENKOVAC

VUKOVCI

BOVŠTIČKI

ČUKULJA

BARČIJA

VUKOVCI

STEGNJAČI

MACAKANIJA DOLINA

BAJKIJA

LOVČI

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

BAJKIJA

Ivna Anzulović: LOCATION OF THE PROPERTIES OF BENEDICTINE
MONASTERY OF SAINT JURAJ KOPRIVSKI IN OBROVAC

S u m m a r y

In this work the author, using original archivic material, locates two properties of Benedictine monastery of St. Juraj Koprivski in Obrovac. She also answers the question why some writers located this monastery in Ražanac. In order to locate the properties - that is the villages in which the properties were situated - the author locates the borderlines of neighboring villages illuminating mediaeval toponymy, especially in the surroundings of Benkovac.

(transl. by Helena Peričić Jakovljević)

